Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 7. aprill 2017
(OR. en)

7902/17

Institutsioonidevaheline dokument:
2016/0151 (COD)

LIMITE

AUDIO 34
DIGIT 78
CONSOM 125
TELECOM 78
CODEC 528

PUBLIC

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	6798/17 AUDIO 21 DIGIT 36 CONSOM 63 TELECOM 49 CODEC 287 7560/17 AUDIO 31 DIGIT 69 CONSOM 106 TELECOM 67 CODEC 461
Komisjoni dok nr:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL **audiovisuaalmeedia teenuste** osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta, et võtta arvesse muutuvat turuolukorda – *Eesistujariigi muudetud kompromisstekst*

Audiovisuaalküsimuste töörühma 12. aprillil 2017 toimuva koosoleku ettevalmistamiseks edastatakse delegatsioonidele lisas eesistujariigi muudetud kompromisstekst.

Erinevalt eelmistest versioonidest on lisas olev tekst nüüd struktureeritud artiklite järjekorras. Lisatud tekstis on üksnes need põhjendused, mis on otseselt seotud artiklites tehtud muudatustega. Ülejäänud põhjendused vaadatakse läbi hiljem.

Lisatud dokumendis kasutatakse järgmist vormingut:

- 2010. aasta audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi[1] tekst on tavalises kirjas,
- komisjoni ettepanekus (dok 9479/16) esitatud muudetud sätted on **paksus kirjas** ning
- **paks allajoonitud kiri** ja nurksulud **[…]** tähistavad muudatusi, mis eesistujariik tegi audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi konsolideeritud versiooni pärast audiovisuaalküsimuste töörühma 10. jaanuari ja 3. märtsil toimunud koosolekuid koostatud eesistujariigi kompromisstekstide alusel.
- Muudatused, mis tehti audiovisuaalküsimuste töörühma 23. märtsi, 30. märtsi ja 5. aprilli koosolekutel eelmise dokumendi 6798/17 alusel, mida audiovisuaalsete äriteadete osas muudeti dokumendiga 7560/17, peetud arutelude põhjal, on selguse huvides **paksus kahekordselt allajoonitud kirjas** ja väljajäetud tekst on tähistatud alljoonitud nurksulgudega **[…]**.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT L 95, 15.4.2010, lk 1).

LISA

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, MILLEGA MUUDETAKSE DIREKTIIVI 2010/13/EL

audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta, et võtta arvesse muutuvat turuolukorda

[…][2]

I PEATÜKK

MÕISTED

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „audiovisuaalmeedia teenus“[3] –

[2] Põhjendusi käsitletakse hilisemas etapis.

[3] ***Põhjendust 3 muudetakse järgmiselt:*** „Direktiivi 2010/13/EL tuleks jätkuvalt kohaldada ainult nende teenuste suhtes, mille peamine otstarve on edastada saateid teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil. Peamise otstarbe nõue tuleks lugeda täidetuks ka siis, kui teenuse audiovisuaalne sisu ja vorm on eristatav teenuseosutaja põhitegevusest, nagu näiteks veebiajalehtede omaette osad, mis sisaldavad audiovisuaalseid saateid või kasutaja loodud videoid, kui neid osi võib pidada teenuseosutaja põhitegevusest eristatavaks. **[…]** Kõnealust teenust tuleks pidada ainult põhitegevuse eristamatuks täienduseks tulenevalt audiovisuaalsisu pakkumise ja põhitegevuse vahelistest seostest. Seega võivad teenuseosutaja toimetusvastutuse alla kuuluvad kanalid või mis tahes muud audiovisuaalsed teenused olla iseenesest audiovisuaalmeedia teenused, isegi kui neid pakutakse videojagamisplatvormi raamistikus, millele on iseloomulik toimetusvastutuse puudumine. Neil juhtudel peavad toimetusvastutusega teenuseosutajad järgima käesoleva direktiivi nõudeid.“

i) „teenus“ – nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57, kui teenuse või selle eristatava osa põhiline otstarve on pakkuda meediateenuse osutaja toimetusvastutuse all üldsusele teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil saateid elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses. Sellised audiovisuaalmeedia teenused on kas käesoleva lõike punktis e määratletud teleülekanded või käesoleva lõike punktis g määratletud tellitavad audiovisuaalmeedia teenused;

ii) audiovisuaalsed äriteated;

aa) „videojagamisplatvormi teenus“ – teenus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57 määratletud tähenduses, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) teenus hõlmab <u>[…]</u> saadete või kasutaja loodud videote talletamist <u>või reaalajas voogedastust</u>, mille üle videojagamisplatvormi teenuse osutajal puudub toimetusvastutus;

ii) talletatud […] või reaalajas voogedastatud saadete või kasutaja loodud videote korralduse määrab kindlaks videojagamisplatvormi teenuse […] osutaja, sealhulgas automaatsete vahendite või algoritmide, eelkõige teabe […] kuvamise, märgiste lisamise ja järjestamise abil;

iii) teenuse, […] selle teenuse eristatava osa või teenuse märkimisväärse osakaalu peamine otstarve on pakkuda üldsusele saateid või kasutaja loodud videoid teavitamise, meelelahutuse või harimise eesmärgil;[4] ning

iv) teenus tehakse kättesaadavaks elektrooniliste sidevõrkude kaudu direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punkti a tähenduses;

b) „saade" – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis olenemata selle pikkusest moodustab meediateenuse osutaja koostatud kava või kataloogi raames eraldi elemendi, sealhulgas pikad mängufilmid, lühivideod, spordisündmuste ülekanded, situatsioonikomöödiad, dokumentaalfilmid, lastesaated ja algupärased lavastused;

---

[4] ***Lisatakse uus põhjendus:*** **„3a. Videojagamisplatvormi teenused pakuvad audiovisuaalset sisu, mida üldsus ja eriti noored kasutavad üha rohkem. Need teenused konkureerivad audiovisuaalmeedia teenustega sama vaatajaskonna ja tulude pärast. Samuti on neil märkimisväärne mõju üldsuse arvamuste kujundamisele ja mõjutamisele. See kehtib ka nende sotsiaalmeediateenuste suhtes, millest on saanud teabe jagamise, meelelahutuse ja harimise oluline vahend, sealhulgas pakkudes juurdepääsu saadetele ja kasutaja loodud videotele. Kui audiovisuaalse sisu osakaal on põhitegevuse või selle teenuse muude tegevuste seisukohast märkimisväärne, siis tuleks käsitada, et selline saadete ja kasutaja loodud videote pakkumine moodustab märkimisväärse osakaalu sotsiaalmeediateenusest. Kriteeriumid selle hindamiseks, et audiovisuaalne sisu ei ole lihtsalt sotsiaalmeediateenuse kõrvaltoode, vaid moodustab sellest märkimisväärse osa, võiksid muu hulgas olla näiteks see, kas teenuse puhul on võetud kasutusele jagatud tulu mudelid audiovisuaalsete äriteadete levitamiseks ja paigutamiseks audiovisuaalsesse sisusse ja selle ümber ning kas teenuse puhul on otsustatud kasutada algoritme selle otsustamiseks, millist audiovisuaalset sisu edastada ja kuivõrd esileküündivalt seda kuvada. Sellepärast võiks käesolev direktiiv hõlmata sotsiaalmeediateenuseid, kui need teenused vastavad videojagamisplatvormi teenust määratlevatele nõuetele."**

ba) „kasutaja loodud video“ – heliga või helita liikuvate kujutiste kogum, mis olenemata selle pikkusest moodustab eraldi elemendi, mille […] kasutaja on loonud ja […] mille see kasutaja või mis tahes muu kasutaja on üles laadinud videojagamisplatvormile;

c) „toimetusvastutus” – tõhus kontroll nii saadete valiku kui ka nende (teleülekannete puhul saatekava või tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste puhul programmikataloogi) ülesehituse üle. Toimetusvastutus ei tähenda tingimata riigi õiguse kohast juriidilist vastutust osutatavate teenuste või sisu eest;

d) meediateenuse osutaja – füüsiline või juriidiline isik, kellel on toimetusvastutus audiovisuaalse meediateenuse audiovisuaalse sisu valikul ja kes määrab selle ülesehituse viisi;

da) „videojagamisplatvormi teenuse osutaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes osutab videojagamisplatvormi teenust;

e) „televisiooniteenus või teleülekanne“ (s.t lineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saatekava alusel saadete samaaegseks vaatamiseks;

f) „televisiooniteenuse osutaja“ – teleülekandeid edastav meediateenuse osutaja;

g) „tellitav audiovisuaalmeedia teenus“ (st mittelineaarne audiovisuaalmeedia teenus) – audiovisuaalmeedia teenus, mida osutab meediateenuse osutaja saadete vaatamiseks kasutaja valitud ajal ja kasutaja isikliku taotluse põhjal, võttes aluseks meediateenuse osutaja valitud programmikataloogi;

h) „audiovisuaalne äriteade“ – heliga või helita kujutised, mis on mõeldud majandustegevusega tegeleva füüsilise või juriidilise isiku kaupade, teenuste või maine otseseks või kaudseks reklaamimiseks. Sellised kujutised kaasnevad saatega või on sellesse lisatud tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks. Audiovisuaalse äriteate vormid on muu hulgas telereklaam, sponsorlus, otsepakkumised ja tootepaigutus;

i) „telereklaam“ – igasugune kaubanduse, äri, oskustöö või kutsealaga seotud teadaanne, mida avalik-õiguslik isik või eraettevõtja või füüsiline isik edastab tasu või muu samalaadse hüvitise eest või enese reklaamimiseks, et reklaamida tasu eest pakutavaid kaupu või osutatavaid teenuseid, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;

j) „varjatud audiovisuaalne äriteade“ – kaubatootja või teenuseosutaja kaupade, teenuste, nime, kaubamärgi või tegevuse esitamine saadetes sõnas või pildis, kui meediateenuse osutaja eesmärk on sellise esitusega pakkuda reklaami ja kui see võib avalikkust esituse olemuse osas eksitada. Sellist esitamist käsitatakse eelkõige tahtlikuna, kui seda tehakse tasu või samalaadse hüvitise eest;

k) „sponsorlus“ – audiovisuaalmeedia teenuste osutamises või audiovisuaalsete teoste tootmises mitteosaleva avalik-õigusliku isiku või eraettevõtja või füüsilise isiku igasugune osalemine audiovisuaalmeedia teenuste või saadete rahastamises eesmärgiga reklaamida oma nime, kaubamärki, mainet, tegevust või toodet;

l) „otsepakkumine“ – avalikkusele teleülekandena edastatavad otsepakkumised kaupade turustamiseks või teenuste osutamiseks tasu eest, kaasa arvatud kinnisvara ning õigused ja kohustused;

m) „tootepaigutus“ – igasugune audiovisuaalse äriteate vorm, mis seisneb toote, teenuse või nende kaubamärgi lisamises või sellele osutamises selliselt, et seda esitatakse saates tasu või samalaadse hüvitise eest;

n) „Euroopa päritolu teosed“ on järgmised:

i) liikmesriikidest pärinevad teosed;

ii) Euroopa Nõukogu piiriülese televisiooni Euroopa konventsiooni osalisteks olevatest kolmandatest Euroopa riikidest pärinevad teosed, mis vastavad lõike 3 tingimustele;

iii) teosed, mis on toodetud ühistoodanguna liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud, audiovisuaalsektoriga seotud lepingute raames ja vastavad nendes lepingutes määratletud tingimustele.

2. Lõike 1 punkti n alapunktide ii ja iii sätteid kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikidest pärinevate teoste suhtes ei kohaldata kõnealuses kolmandas riigis diskrimineerivaid meetmeid.

3. Lõike 1 punkti n alapunktides i ja ii nimetatud teosed on teosed, mis on põhiosas valminud koostöös ühes või mitmes nimetatud sättes osutatud riigis elavate autorite ja töötajatega, tingimusel et need teosed vastavad ühele järgmisest kolmest tingimusest:

i) teose on valmistanud üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis;

ii) teoste tootmist jälgib ja kontrollib tegelikkuses üks või mitu tootjat, kes on asutatud ühes või mitmes nimetatud riigis;

iii) nende riikide ühistootjate panus moodustab ühistootmise kogukuludest rohkem kui poole ja ühistootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool kõnealuseid riike asutatud tootjat.

4. Teoseid, mis ei ole Euroopa päritolu teosed lõike 1 punktis n määratletud tähenduses, kuid mis on toodetud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kahepoolsete ühistootmislepingute raames, käsitatakse Euroopa päritolu teostena tingimusel, et liidu ühistootjad katavad suurema osa tootmise kogukuludest ja et tootmist ei kontrolli üks ega mitu väljaspool liikmesriikide territooriumi asutatud tootjat.

II PEATÜKK

AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSEID REGULEERIVAD ÜLDSÄTTED

Artikkel 2

1. Iga liikmesriik tagab, et kõik tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate edastatavad audiovisuaalmeedia teenused on kooskõlas asjaomases liikmesriigis avalikkusele mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes kohaldatava õigussüsteemi normidega.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kuuluvad liikmesriigi jurisdiktsiooni alla järgmised meediateenuse osutajad:

   a) need, kes on asutatud lõike 3 kohaselt kõnealuses liikmesriigis;

   b) need, kelle suhtes kohaldatakse lõiget 4.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse meediateenuse osutajat liikmesriigis asutatuna järgmistel juhtudel:

   a) meediateenuse osutaja peakorter asub kõnealuses liikmesriigis ja audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse selles liikmesriigis **regulaarselt**[5];

[5] ***Lisatakse uus põhjendus:* „Tulemuslik toimetuslik vastutus tagatakse toimetuslike otsuste regulaarse tegemise teel. Selle hindamisel, kus toimetuslikke otsuseid regulaarselt tehakse, peaks arvesse võtma selliste otsuste sagedust ja nende seost audiovisuaalmeedia teenuse igapäevase osutamisega.“**

b) kui meediateenuse osutaja peakorter asub ühes liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad toimetuslikud otsused tehakse <u>regulaarselt</u> teises liikmesriigis <u>või teistes liikmesriikides</u>, käsitatakse meediateenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus töötab enamik <u>saadetega seotud</u> audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest[6].“

c) kui meediateenuse osutaja peakorter asub liikmesriigis, kuid audiovisuaalmeedia teenust käsitlevad otsused tehakse kolmandas riigis, või vastupidi, käsitatakse meediateenuse osutajat kõnealuses liikmesriigis asutatuna tingimusel, et oluline osa audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevatest töötajatest töötab selles liikmesriigis.

4. Meediateenuse osutajad, kelle suhtes lõike 3 sätteid ei kohaldata, käsitatakse liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvatena järgmistel juhtudel:

a) nad kasutavad selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust;

b) kuigi nad ei kasuta selles liikmesriigis asuvat satelliitside juhtimiskeskust, kasutavad nad sellele liikmesriigile kuuluvat satelliitvõimsust.

---

[6] *Lisatakse järgmine põhjendus:* **„<u>Kui toimetuslikke otsuseid tehakse regulaarselt rohkem kui kahes liikmesriigis, siis määratakse mõiste „enamik“ kindlaks saadetega seotud audiovisuaalmeedia teenuse osutamises osalevate töötajate suurima osakaalu alusel.“</u>**

5. Kui küsimust, millisel liikmesriigil on jurisdiktsioon, ei saa lahendada vastavalt lõigetele 3 ja 4, loetakse pädevaks see liikmesriik, kus meediateenuse osutaja on asutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 49–55 tähenduses.

5-a. Liikmesriigid tagavad, et meediateenuse osutajad teavitavad riigi pädevaid reguleerivaid asutusi igasugustest muudatustest, mis võivad mõjutada jurisdiktsiooni kindlaks määramist kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4.

5a. Liikmesriigid […] koostavad ja ajakohastavad oma jurisdiktsiooni alla kuuluvate audiovisuaalmeedia teenuse osutajate loetelu ning märgivad, millistele lõigetes 2–5 kehtestatud kriteeriumitele […] nende jurisdiktsioon tugineb. Liikmesriigid edastavad komisjonile nimetatud loetelu, sealhulgas kõik ajakohastatud andmed. Kui loetelude vahel esineb vasturääkivusi, võtab komisjon lahenduse leidmiseks asjaomaste liikmesriikidega ühendust. Komisjon tagab, et riigi […] reguleerivatel asutustel on juurdepääs kõnealusele […] loetelule. Komisjon teeb selle teabe niipalju kui võimalik üldsusele kättesaadavaks.

5b. Kui käesoleva direktiivi artiklite 3 ja 4 kohaldamisel ei suuda asjaomased liikmesriigid kokku leppida, millisel liikmesriigil on jurisdiktsioon, siis annavad nad komisjonile põhjendamatu viivituseta sellest küsimusest teada. Komisjon võib esitada Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmale (ERGA) taotluse selles küsimuses arvamuse esitamiseks <u>kooskõlas artikli 30a lõike 3 punktiga e</u> 15 tööpäeva jooksul alates komisjoni taotluse esitamisest. <u>[…] Komisjon teavitab kontaktkomiteed nõuetekohaselt.</u>[7]

6. Käesolevat direktiivi ei kohaldata üksnes kolmandates riikides vastuvõtmiseks mõeldud audiovisuaalmeedia teenuste suhtes, mida ühe või mitme liikmesriigi üldsus ei võta otseselt ega kaudselt vastu standardsete tarbijatele ette nähtud seadmetega.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad teistest liikmesriikidest pärinevate audiovisuaalmeedia teenuste vastuvõtmisvabaduse ega piira nende taasedastamist oma territooriumil põhjustel, mis kuuluvad käesoleva direktiiviga koordineeritavatesse valdkondadesse.

2. Liikmesriigid võivad teha ajutiselt erandeid lõike 1 sätetest, kui teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluva meediateenuse osutaja pakutud audiovisuaalmeedia teenus:

a) rikub selgelt, oluliselt ja raskelt artikli 6 või artikli 12 <u>lõikes 1 […]</u> sätestatud nõudeid;

---

[7] ***Põhjendust 5 muudetakse järgmiselt:*** „Jurisdiktsiooni kindlaks määramiseks on vaja faktilise olukorra hindamist direktiivis 2010/13/EL kehtestatud kriteeriumide alusel. Kõnealuste faktiliste olukordade hindamine võib anda vastuolulisi tulemusi. Direktiivi 2010/13/EL artiklites 3 ja 4 kehtestatud koostöömenetluste kohaldamise puhul on oluline, et komisjon saaks tugineda oma järelduste tegemisel usaldusväärsetele faktidele. Seega tuleks anda Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühmale (ERGA) volitused jurisdiktsiooni kohta arvamuste esitamiseks komisjoni taotluse korral. **<u>Kui komisjon teeb direktiivi 2010/13/EL artiklite 3 ja 4 kohaldamisel otsuse konsulteerida ERGAga, peaks ta esitama kontaktkomiteele teabe, sealhulgas koostöömenetluste raames liikmesriikidelt saadud teate kohta ja ERGA arvamuse kohta.“</u>**

b) kahjustab avalikku julgeolekut, sealhulgas riiklikku julgeolekut ja riigikaitset või põhjustab nende kahjustamise tõsise ohu; või

c) kahjustab rahvatervist või põhjustab selle kahjustamise tõsise ohu.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada lõiget 2 ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) käesoleva lõike punktis b osutatud teatamisele eelneva 12 kuu jooksul on <u>televisiooniteenuse osutaja […]</u> asjaomase liikmesriigi hinnangul rikkunud lõike 2 punkti a, b või c nõudeid vähemalt kahel korral;

b) asjaomane liikmesriik on teatanud meediateenuse osutajale, liikmesriigile, mille jurisdiktsioonis <u>asjaomane</u> teenuseosutaja asub, ning komisjonile kirjalikult väidetavatest rikkumistest ja meetmetest, mida ta kavatseb võtta, kui kõnealused väidetavad rikkumised peaksid uuesti toimuma;

c) konsultatsioonid liikmesriigiga, mille jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub, ja komisjoniga ei ole andnud rahuldavat lahendust ühe kuu jooksul alates punktis b käsitletud teate esitamisest;

d) <u>televisiooniteenuse osutaja […]</u> on rikkunud lõike 2 punkti a, b või c vähemalt korra pärast käesoleva lõike punktis b kehtestatud teate esitamist;

e) teate esitanud liikmesriik on austanud asjaomase meediateenuse osutaja kaitseõigust <u>seoses punktidega b ja d</u> ning on eelkõige andnud meediateenuse osutajale võimaluse väljendada oma seisukohta väidetavate rikkumiste kohta <u>siseriiklikus õiguses sätestatud aja jooksul</u> ning meetmete kohta, mida see liikmesriik kavatseb võtta. Ta <u>[…] kaalub</u> nõuetekohaselt <u>[…]</u> kõiki neid seisukohti ning samuti selle liikmesriigi seisukohti, mille jurisdiktsiooni alla teenuseosutaja kuulub.

Lõike 3 punkte a ja d kohaldatakse ainult lineaarsete teenuste suhtes.

4. Kolme kuu jooksul alates sellest, kui liikmesriik teatab lõplikult lõigete 2 ja 3 kohaldamiseks võetud meetmetest, […] otsustab komisjon, kas need meetmed on ühenduse õigusega kooskõlas. […] Komisjon võib esitada ERGA-le taotluse esitada arvamus kooskõlas artikli 30a lõike 3 punktiga e. Komisjon teavitab kontaktkomiteed nõuetekohaselt […].

Teadet käsitatakse lõplikuna, kui see sisaldab kogu teavet, mis on vajalik lõikes 2 sätestatud kriteeriumite ja lõikes 3 sätestatud tingimuste hindamiseks, ning kui komisjon […] ühe kuu jooksul alates teate […] kättesaamise päevast ei taotle täiendavat teavet, mida on otsuse tegemiseks tingimata vaja.

[…]

Kui asjaomane liikmesriik ei esita […] seda teavet komisjoni poolt kindlaks määratud ajavahemiku jooksul […], lükkab komisjon teate tagasi, tuues põhjuseks, et teade ei ole lõplik. Selle tulemusena lõpetab liikmesriik viivitamata […] kõnealuste meetmete kohaldamise, ilma et see piiraks selle liikmesriigi võimalust esitada uus teade.

4a. Komisjon uurib, kas teatatud meetmed on liidu õigusega kooskõlas. Kui komisjon jõuab järeldusele, et need meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas, nõuab komisjon kõnealuselt liikmesriigilt mis tahes kavandatud meetmete võtmisest loobumist või selliste meetmete kohaldamise viivitamatut lõpetamist.

5. Lõiked 3 ja 4 ei piira ühegi menetluse, õiguskaitsevahendi ega sanktsiooni kohaldamist kõnealuse rikkumise suhtes selles liikmesriigis, mille jurisdiktsiooni alla asjaomane meediateenuse osutaja kuulub.

6. Ilma et see piiraks lõike 3 punkti e kohaldamist võivad liikmesriigid kiireloomulistel juhtudel teha erandeid lõike 3 punktides b[…]–d ette nähtud tingimustest. Kui erand tehakse, siis teatatakse meetmetest võimalikult kiiresti meediateenuse osutajale, komisjonile ja liikmesriigile, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, märkides põhjused, miks liikmesriik peab olukorda sedavõrd kiireloomuliseks, et vajalik on kõnealustest tingimustest erandi tegemine.

7. […] Komisjon uurib võimalikult kiiresti, kas teatatud meetmed on liidu õigusega kooskõlas. Kui komisjon jõuab järeldusele, et meetmed ei ole liidu õigusega kooskõlas, nõuab komisjon kõnealuselt liikmesriigilt […] selliste meetmete kohaldamise viivitamatut lõpetamist.

8. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad korrapäraselt kogemusi ja parimaid tavasid seoses lõigetes 2–7 kehtestatud menetlusega artikli 29 kohaselt loodud kontaktkomitee ja ERGA raames.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võivad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt meediateenuse osutajatelt nõuda […] käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades üksikasjalikumate või rangemate eeskirjade järgimist, tingimusel et need eeskirjad on kooskõlas liidu õigusega.

2. Juhul kui liikmesriik:

a) on lõike 1 kohaselt kasutanud vabadust võtta vastu üksikasjalikumad või rangemad avalikel huvidel põhinevad eeskirjad ning

b) leiab, et teise liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv **[…] meediateenuse osutaja** pakub **[…] audiovisuaalmeedia teenust**, mis tervikuna või millest peamine osa on suunatud tema territooriumile,

võib ta **esitada** jurisdiktsiooni omava**le** liikmesriigi**le taotluse kõikidele tekkinud probleemidele** vastastikku rahuldava **lahenduse leidmiseks**. Esimese liikmesriigi põhjendatud taotluse kättesaamisel esitab jurisdiktsiooni omav liikmesriik **[…] meediateenuse osutajale** nõude järgida kõnealuseid avalikel huvidel põhinevaid eeskirju. Jurisdiktsiooni omav liikmesriik teatab esimesele liikmesriigile **ja komisjonile** saadud tulemustest kahe kuu jooksul pärast nimetatud taotluse saamist. Kumbki liikmesriik võib paluda artikli 29 kohaselt asutatud kontaktkomiteel kõnealune juhtum läbi vaadata.

3. Esimene liikmesriik võib võtta asjakohased **ja tõhusad** meetmed kõnealuse **[…] meediateenuse osutaja** vastu, kui tema hinnangul

a) ei ole lõike 2 kohaldamisel saadud tulemused rahuldavad ning

b) kõnealune **[…] meediateenuse osutaja** on asutatud jurisdiktsiooni omavas liikmesriigis, eesmärgiga hoiduda käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades kehtestatud rangematest eeskirjadest, mis oleksid tema suhtes kohaldatavad juhul, kui ta oleks asutatud esimesena nimetatud liikmesriigis.

[…]

Sellised meetmed peavad olema objektiivselt vajalikud, neid tuleb kohaldada mittediskrimineerival viisil ning need peavad olema taotletavate eesmärkidega proportsionaalsed.

4. Liikmesriik võib võtta lõike 3 kohaseid meetmeid üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ta on teatanud komisjonile ja liikmesriigile, kus <u>[…] meediateenuse osutaja</u> on asutatud, oma kavatsusest võtta selliseid meetmeid, põhjendades samal ajal, millel tema hinnang põhineb;

b) ta on austanud asjaomase <u>[…] meediateenuse osutaja</u> kaitseõigust ning on eelkõige andnud <u>[…] meediateenuse osutajale</u> võimaluse väljendada oma seisukohta väidetavate rikkumiste kohta ning meetmete kohta, mida teate esitanud liikmesriik kavatseb võtta;

c) komisjon on <u>[…]</u> otsustanud, et need meetmed on liidu õigusega kooskõlas ning eelkõige et neid meetmeid lõigete 2 ja 3 alusel võtva liikmesriigi hinnang on nõuetekohaselt põhjendatud. <u>Komisjon võib esitada ERGA-le taotluse esitada arvamus kooskõlas artikli 30a lõike 3 punktiga e. Komisjon teavitab kontaktkomiteed nõuetekohaselt.</u>

5. Komisjon teeb otsuse selle kohta, kas meetmed on liidu õigusega kooskõlas, kolme kuu jooksul alates lõike 4 punktis a sätestatud lõpliku teate saamisest. Teadet käsitatakse lõplikuna, kui komisjon <u>[…] ühe</u> kuu jooksul alates teate <u>[…]</u> kättesaamise päevast ei taotle täiendavat teavet<u>, mida on otsuse tegemiseks tingimata vaja.</u>

<u>[…]</u>

Kui asjaomane liikmesriik ei esita <u>[…] seda</u> teavet komisjoni poolt kindlaks määratud ajavahemiku jooksul <u>[…]</u>, <u>lükkab komisjon teate tagasi, tuues põhjuseks, et teade ei ole lõplik. Selle tulemusena</u> loobub kõnealune liikmesriik kavandatud meetmete võtmisest.

6. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega ja oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad järgivad tegelikult käesoleva direktiivi sätteid.

7. […][8]

8. Direktiivi 2000/31/EÜ kohaldatakse täies ulatuses, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti. Kui direktiivi 2000/31/EÜ säte on vastuolus käesoleva direktiivi sättega, siis kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 4a (uus)

1. Liikmesriike […] julgustatakse kasutama kaasreguleerimist ja soodustama enesereguleerimist riigi tasandil käesoleva direktiiviga koordineeritud valdkondades vastu võetud tegevusjuhendite abil nende õigussüsteemis lubatud ulatuses[9]. Kõnealused tegevusjuhendid peavad […]:

a) olema asjaomaste liikmesriikide põhiliste sidusrühmade seas laialdaselt aktsepteeritud,

b) selgelt ja üheselt mõistetavalt kirjeldama nende eesmärke,

c) ette nägema korrapärase, läbipaistva ja sõltumatu järelevalve ja eesmärkide täitmise hindamise ning

d) ette nägema tõhusa jõustamise […].

---

[8] Tekst on üle viidud artiklisse 4a.

[9] Informatiivne märkus. ***Audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi 2010/13/EL põhjendus 44:*** „(…) Ilma et see piiraks liikmesriikide ametlikke ülevõtmisega seotud kohustusi, julgustatakse käesoleva direktiiviga kaas- ja enesereguleerimise kasutamist. See ei peaks kohustama liikmesriike looma kaas- ja/või enesereguleerimise korda ega katkestama või seadma ohtu käimasolevaid kaas- või enesereguleerimise algatusi, mis on liikmesriikides juba olemas ja toimivad tõhusalt.“

2. Liikmesriigid ja komisjon võivad soodustada enesereguleerimist liidu tegevusjuhendite abil, mille on koostanud meediateenuse osutajad, videojagamisplatvormi teenuse osutajad või neid esindavad organisatsioonid vajaduse korral koostöös muude sektoritega, nagu tööstus, kaubandus, kutse- ja tarbijaühendused või -organisatsioonid. Kõnealused tegevusjuhendid peavad olema põhiliste sidusrühmade seas laialdaselt aktsepteeritud ning kooskõlas lõike 1 punktidega b–d. Liidu tegevusjuhendid ei piira riiklikke tegevusjuhendeid.

Komisjon teeb need juhendid üldsusele kättesaadavaks ning võib neid asjakohaselt üldsusele tutvustada.

Tegevusjuhendite allkirjastajad peavad esitama komisjonile liidu tegevusjuhendite kavandid ja nende muudatused. Komisjon konsulteerib kontaktkomiteega tegevusjuhendite kavandite ja nende muudatuste küsimuses.

[…]

III PEATÜKK

AUDIOVISUAALMEEDIA TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 5

1a. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad audiovisuaalmeedia teenuse osutajad teevad teenuse vastuvõtjatele kergesti, vahetult ja püsivalt kättesaadavaks vähemalt järgmise teabe:

a) meediateenuse osutaja nimi;

b) meediateenuse osutaja asutamiskoha geograafiline aadress;

c) meediateenuse osutaja andmed, kaasa arvatud tema elektronposti aadress või veebileht, mille kaudu saab temaga vahetult, tõhusalt ja kiiresti ühendust võtta;

d) liikmesriik, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutajad ja pädevad reguleerivad asutused või järelevalveasutused kuuluvad.

[1b. Liikmesriigid võivad võtta seadusandlikke meetmeid, nähes ette, et lisaks lõikes 1 loetletud teabele teevad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad audiovisuaalmeedia teenuse osutajad kättesaadavaks teabe nende omandistruktuuri, sealhulgas tegelike tulusaajate kohta ning teabe, mis on seotud riikliku taustaga isikutega, kes on meediateenuse osutajate omanikud, tingimusel et sellised meetmed austavad asjaomaste põhiõiguste ja -vabaduste olemust ning on demokraatlikus ühiskonnas vajalikud ja proportsionaalsed, et kaitsta üldise huvi eesmärki.][10][11]

---

10 Nõukogu õigustalituses analüüsimisel.

11 ***Lisatakse uus põhjendus:*** **„Meediaomandi läbipaistvus on otseselt seotud sõnavabadusega, mis on demokraatlike süsteemide nurgakivi. Liikmesriigid peaksid suutma kindlaks määrata, kas ja millises ulatuses tuleks teave konkreetse meediateenuse osutaja omandisuhte kohta teha kodanikele kergesti kättesaadavaks juhul, kui selline meede on vajalik ja proportsionaalne selleks, et kodanikud saaksid esitatud teavet teadlikult hinnata. Liikmesriigid peaksid samuti suutma kindlaks määrata, kas ja millises ulatuses on vajalik ja proportsionaalne, et kõrgel ametikohal olevad isikud deklareeriksid, et nad on meediateenuse osutaja omanikud, ning et need riikliku taustaga isikud avalikustaksid üldsusele sellise omandisuhte.“**

Audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi 2010/13/EL põhjendust 45 muudetakse järgmiselt:

„Audiovisuaalmeedia teenuste eripära ning eriti selle mõju tõttu, mida need avaldavad inimeste arvamuse kujundamisele, **[…] on** kasutaja**tel õigustatud huvi teada**, kes vastutab nende teenuste sisu eest. **Selleks et tugevdada sõnavabadust ning üldistatult edendada meediapluralismi ja hoida ära huvide konflikte**, on liikmesriikidele oluline tagada, et kasutajatel oleks igal ajal lihtne ja vahetu juurdepääs audiovisuaalmeedia teenuse osutajat käsitlevale teabele. Iga liikmesriigi ülesanne on otsustada **eelkõige selle üle, millist teavet võidakse esitada omandi struktuuri, tegelike tulusaajate ja riikliku taustaga isikute kohta**, kuidas seda eesmärki saab saavutada, ilma et see piiraks liidu õiguse muid asjaomaseid sätteid ning **tagades eelkõige täieliku kooskõla isikuandmete kaitse üldmääruse (EL) 2016/679 sätete ning harta artiklitega 7, 8 ja 52.“**

Artikkel 6

Liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmetega, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate pakutavad audiovisuaalmeedia teenused ei sisalda:

aa) vägivallale või vihkamisele õhutamist, mis on suunatud soo, rassilise või etnilise päritolu, kodakondsuse, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel määratletud konkreetse isikute rühma või kõnealuse rühma liikme vastu;[12]

ab) avalikku üleskutset panna toime terroriakt, nagu on sätestatud direktiivi 2017/XXX/EL (terrorismivastase võitluse kohta)[13] artiklis 5.

Artikkel 6a

[…][14]

Artikkel 7

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad töötavad välja asjakohased ja proportsionaalsed meetmed, millega nende teenused saaks teha järk-järgult kättesaadavaks nägemis- ja kuulmispuudega inimestele.

---

12 ***Põhjendust 8 muudetakse järgmiselt:*** „Järjepidevuse tagamiseks ning ettevõtjatele ja liikmesriikide ametiasutustele kindluse tagamiseks peaks mõiste „**vägivallale või** vihkamisele õhutamine“ olema võimaluste piires vastavuses nõukogu 28. novembri 2008. aasta raamotsuses 2008/913/JSK (teatud rassismi ja ksenofoobia vormide ja ilmingute vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse vahenditega) esitatud määratlusega **[…]**.“

13 ***Lisatakse uus põhjendus 8a:*** **„Terrorismioht on viimastel aastatel süvenenud ja laienenud. Terroristliku tegevusega seotud kuriteod on väga rasked, kuna need võivad viia terroriakti toimepanemiseni. Sellepärast ning elanikkonna kaitsemiseks selliste ohtude eest on vaja käesolevas direktiivis käsitleda avalikku üleskutset panna toime terroriakt. Järjepidevuse tagamiseks ning ettevõtjatele ja liikmesriikide ametiasutustele õiguskindluse tagamiseks peaks see olema asjaomases ulatuses vastavuses terrorismivastast võitlust käsitleva direktiivi artikliga 5.“**

14 Tekst üle viidud artikli 12 lõikesse 1a.

2. Liikmesriigid tagavad, et meediateenuse osutajad annavad lõikes 1 nimetatud meetmete rakendamisest igal aastal aru riigi reguleerivatele asutustele või organitele.

3. Võimaluse korral tagavad liikmesriigid, et hädaolukorrateave, sh avalikud pöördumised ja teadaanded loodusõnnetuste korral, mis avaldatakse audiovisuaalmeedia teenuse kaudu, esitatakse nägemis- ja kuulmispuudega inimestele kättesaadaval viisil.

Artikkel 8

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad meediateenuse osutajad ei edasta kinematograafiateoseid väljaspool õiguste valdajatega kokkulepitud ajavahemikku.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate meediateenuse osutajate edastatavad audiovisuaalsed äriteated vastavad järgmistele nõuetele:

   a) audiovisuaalsed äriteated peavad olema sellistena hõlpsasti äratuntavad. Varjatud audiovisuaalsed äriteated on keelatud;

   b) audiovisuaalsetes äriteadetes ei tohi kasutada alalävisele tajule suunatud võtteid;

   c) audiovisuaalsed äriteated ei tohi:

      i) kahjustada inimväärikuse austamist;

      ii) sisaldada ega soodustada mis tahes diskrimineerimist soo, rassilise või etnilise päritolu, rahvuse, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;

      iii) soodustada tervist või ohutust kahjustavat käitumist;

      iv) soodustada keskkonnakaitset tõsiselt kahjustavat käitumist;

d) sigarettide, **elektrooniliste sigarettide, täitepakendite** ja muude tubakatoodetega seotud audiovisuaalsete äriteadete kõik vormid on keelatud;

e) audiovisuaalsed äriteated alkohoolsete jookide kohta ei tohi olla suunatud konkreetselt alaealistele ega tohi propageerida selliste jookide liigset tarbimist;

f) audiovisuaalsed äriteated selliste ravimite ja raviteenuste kohta, mis on selles liikmesriigis, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes tervishoiutöötaja väljastatava retsepti või ettekirjutuse alusel, on keelatud;

g) audiovisuaalsed äriteated ei tohi põhjustada füüsilist ega moraalset kahju alaealistele. Seega ei või nad otseselt keelitada alaealisi ostma või rentima toodet või teenust, kasutades ära nende kogenematust ja kergeusklikkust, otseselt ärgitada neid veenma oma vanemaid või teisi ostma reklaamitavat toodet või teenust, kasutada ära alaealiste usaldust vanemate, õpetajate ja muude isikute suhtes, ega põhjendamatult näidata alaealisi ohtlikes olukordades.

2. Nagu on sätestatud artikli 4a lõikes 1, julgustatakse liikmesriike […] kasutama kaasreguleerimist ning soodustama enesereguleerimise kasutamist tegevusjuhendite abil, mis käsitlevad lastesaadete ajal või lastesaadetes edastatavaid ebasobivaid audiovisuaalseid äriteateid toitude ja jookide kohta, mis sisaldavad toitaineid ning toitumisalase või füsioloogilise mõjuga aineid , eelkõige […] rasva, trans-rasvhappeid, soola või naatriumi ja suhkrut, mille liigne tarbimine toidus tervikuna ei ole soovitatav.

Kõnealuste tegevusjuhendite […] eesmärk on piirata tõhusalt alaealiste kokkupuutumist suure soola-, suhkru- või rasvasisaldusega toite ja jooke käsitlevate või muul viisil nende riiklike või rahvusvaheliste toitumisjuhistega sobimatute audiovisuaalsete äriteadetega. Kõnealuste tegevusjuhendite abil […] tagatakse samuti, et audiovisuaalsed äriteated ei rõhuta selliste toitude ja jookide toiteväärtuse positiivseid aspekte.

[…]

3. Nagu on sätestatud artikli 4a lõikes 1, julgustatakse liikmesriike […] kasutama kaasreguleerimist ning soodustama enesereguleerimise kasutamist tegevusjuhendite abil, mis käsitlevad asjakohatuid audiovisuaalseid äriteateid alkohoolsete jookide kohta. Kõnealuste tegevusjuhendite […] eesmärk on tõhusalt piirata alaealiste kokkupuutumist alkohoolsete jookide audiovisuaalsete äriteadetega.

4. Komisjon […] julgustab vahetama parimaid tavasid lõigetes 2 ja 3 osutatud enese- ja kaasreguleerimise […] tegevusjuhendite kohta. […]

4a. Liikmesriigid ja komisjon võivad soodustada enesereguleerimist artikli 4a lõikes 2 osutatud liidu tegevusjuhendite abil.

Artikkel 10

1. Spondeeritavad audiovisuaalmeedia teenused või saated peavad vastama järgmistele nõuetele:

a) nende infosisu ja teleülekannete puhul nende edastamisaega ei tohi mingil juhul mõjutada viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuse sõltumatusele;

b) nende abil ei soodustata otseselt kaupade ega teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid viiteid kõnealustele kaupadele ja teenustele[15];

c) vaatajaid tuleb selgelt teavitada sponsorlepingu olemasolust. Spondeeritavad saated tuleb selgelt eristada, kasutades saate seisukohalt sobival viisil sponsori nime, logo ja/või muud sümbolit, nagu viidet sponsori toodetele või teenustele või eristavat märgistust saate alguses, lõpus ja/või selle kestel.

---

15 ***Põhjendust 14 muudetakse järgmiselt:*** „Sponsorlus on oluline meetod audiovisuaalmeedia teenuste või saadete rahastamiseks, tutvustades juriidilise või füüsilise isiku nime, kaubamärki, kujutist, tegevusi või tooteid. **[…]** Sponsorteadetes tuleks jätkuvalt selgelt teavitada vaatajaid sponsorlepingu olemasolust. Spondeeritavate saadete infosisu ei tohiks mõjutada sellisel viisil, mis mõjutab audiovisuaalmeedia teenuse osutaja toimetuse sõltumatust.“

2. Audiovisuaalmeedia teenuseid või saateid ei tohi spondeerida ettevõtted, kelle põhitegevuseks on sigarettide, **elektrooniliste sigarettide, täitepakendite** ja muude tubakatoodete tootmine ja müük.

3. Ettevõtted, kes tegelevad muu hulgas ravimite valmistamise või müügiga ja raviteenuste osutamisega, võivad nende spondeeritavates audiovisuaalmeedia teenustes või saadetes reklaamida ettevõtja nime või mainet, kuid ei tohi reklaamida selliseid konkreetseid ravimeid ega raviteenuseid, mis on selles liikmesriigis, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes tervishoiutöötaja väljastatava retsepti või ettekirjutuse alusel.

4. Uudistesaateid ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevaid saateid ei tohi spondeerida. Liikmesriigid võivad keelata sponsori logo näitamise lastesaadete, dokumentaalfilmide ja religioosse sisuga saadete ajal.

Artikkel 11

1. Lõikeid 2, 3 ja 4 kohaldatakse üksnes nende saadete suhtes, mis on toodetud pärast 19. detsembrit 2009.

2. Tootepaigutus on […] lubatud kõigis audiovisuaalmeedia teenustes, välja arvatud uudistesaadetes ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevates saadetes, tarbijaküsimusi käsitlevates saadetes, religioosse sisuga saadetes ja lastesaadetes […][16].

---

16 ***Põhjendust 16 muudetakse järgmiselt:*** „Tootepaigutust ei tohiks **lubada** uudistesaadetes ja aktuaalseid poliitilisi sündmusi käsitlevates saadetes, tarbijaküsimusi käsitlevates saadetes, religioosse sisuga saadetes ja **laste**saadetes **[…]**. Tõendid näitavad, et tootepaigutus ja saate osaks olevad reklaamid võivad mõjutada laste käitumist, kuna lapsed ei ole sageli suutelised ärialast sisu ära tundma. Seetõttu on vaja jätkuvalt keelata tootepaigutus **laste**saadetes **[…].** Tarbijaküsimuste saated on saated, mis annavad vaatajatele nõuandeid või sisaldavad ülevaateid toodete ja teenuste ostmise kohta. Kui lubada sellistes saadetes tootepaigutust, siis ei oleks vaatajatel võimalik eristada reklaami ja toimetatavat infosisu ja nad võivad eeldada, et kõnealustes saadetes esitatakse tegelik ja aus ülevaade toodetest või teenustest.“

3. Saated, mis sisaldavad tootepaigutust, peavad vastama järgmistele nõuetele:

a) nende sisu ja paiknemist saatekavas (teleülekannete puhul) või programmikataloogis (tellitava audiovisuaalmeedia teenuse puhul) ei tohi mingil juhul mõjutada viisil, mis avaldaks mõju meediateenuse osutaja vastutusele ja toimetuse sõltumatusele;

b) nende abil ei soodustata otseselt kaupade ega teenuste ostmist või rentimist, eelkõige tehes konkreetseid müüki edendavaid viiteid kõnealustele kaupadele või teenustele;

ba) nad ei tõsta kõnealust toodet alusetult esile;

c) vaatajaid teavitatakse selgelt tootepaigutuse olemasolust, […] selleks märgistatakse vaatajate võimaliku eksitamise vältimiseks tootepaigutust sisaldavad saated asjakohaselt saate alguses ja lõpus ning pärast reklaamipausi.

[…] Liikmesriigid võivad […] loobuda punktis c […] sätestatud nõuete kohaldamisest, välja arvatud saadete puhul, mille on […] tootnud või tellinud meediateenuse osutaja […] või selle meediateenuse osutajaga seotud ettevõte.

4. Igal juhul ei tohi saated sisaldada järgmiste toodete paigutust:

a) sigaretid, elektroonilised sigaretid, täitepakendid ja muud tubakatooted või selliste ettevõtete tootepaigutus, kelle põhitegevuseks on […] selliste toodete tootmine või müük;

b) konkreetsed ravimid või raviteenused, mis on selles liikmesriigis, mille jurisdiktsiooni alla meediateenuse osutaja kuulub, kättesaadavad üksnes tervishoiutöötaja väljastatava retsepti või ettekirjutuse alusel.

Artikkel 12

1. **Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid selle tagamiseks, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate audiovisuaalmeedia teenuse osutajate edastatavad saated, mis võivad kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut, tehakse kättesaadavaks üksnes viisil, mis tagab selle, et alaealised tavaliselt neid ei kuule ega näe. Kõnealused meetmed võivad hõlmata teleülekande aja valimist, vanuse kontrollimise vahendeid või muid tehnilisi meetmeid. Need peavad olema proportsionaalsed saatest tuleneva võimaliku kahjuga.**

Kõige kahjulikumale sisule, näiteks põhjendamatut vägivalda ja pornograafiat sisaldavale infosisule, kohaldatakse […] rangeid juurdepääsukontrollimeetmeid, näiteks krüpteerimist ja tõhusat vanemakontrolli, ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta rangemaid meetmeid.

Komisjon võib julgustada meediateenuse osutajaid vahetama parimaid tavasid kaasreguleerimise tegevusjuhendite kohta. Liikmesriigid ja komisjon võivad vajaduse korral […] soodustada enesereguleerimist artikli 4a lõikes 2 osutatud liidu tegevusjuhendite abil.

1a.[17] **Liikmesriigid tagavad, et […] meediateenuse osutajad esitavad vaatajatele piisava teabe infosisu kohta, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut. […] Meediateenuse osutajad kasutavad sel otstarbel audiovisuaalmeedia teenuse infosisu potentsiaalselt kahjulikku olemust […] kirjeldavat süsteemi**[18]**.**

---

17 Tekst on üle toodud artiklist 6a.

18 ***Põhjendust 9 muudetakse järgmiselt:*** „Vaatajate, sealhulgas lapsevanemate ja alaealiste mõjuvõimu suurendamiseks vaadatava infosisu kohta teadlike otsuste tegemisel on vaja, et audiovisuaalmeedia teenuse osutajad esitaksid piisavalt teavet sellise infosisu kohta, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut. Seda on näiteks võimalik teha **[…]** infosisu kirjelduste süsteemi abil, **akustilise hoiatuse, visuaalse sümboli või muude tehniliste vahendite abil, mis kirjeldavad infosisu olemust.“**

Käesoleva […] lõike rakendamisel julgustatakse liikmesriike kasutama artikli 4a lõikes 1 sätestatud kaasreguleerimist.

Komisjon […] julgustab meediateenuse osutajaid vahetama parimaid tavasid kaasreguleerimise […] tegevusjuhendite kohta.

[1b. Lisaks lõigetes 1 ja 1a osutatud meetmetele julgustavad liikmesriigid kasutama meediakirjaoskust arendavaid poliitikameetmeid ja kavasid.

Liikmesriigid ja komisjon võivad soodustada enesereguleerimist artikli 4a lõikes 2 osutatud liidu tegevusjuhendite abil.

IV PEATÜKK

[Välja jäetud]

Artikkel 13

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajad tagavad oma kataloogist vähemalt 20 % suuruse osa Euroopa päritoluga teoste jaoks ning tagavad kõnealuste teoste esiletoomise[19].

---

19 ***Põhjendust 21 muudetakse järgmiselt:*** „Tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osutajad peaksid edendama Euroopa päritoluga teoste tootmist ja levitamist, tagades, et nende kataloogid sisaldavad minimaalset osakaalu Euroopa päritoluga teoseid ja et neid tuuakse piisavalt esile. **Esiletoomine tähendab Euroopa päritoluga teoste edendamist sellistele toodetele juurdepääsu hõlbustamise abil. Esiletoomist saab tagada erinevate vahenditega, näiteks Euroopa päritoluga toodetele pühendatud osa, millele pääseb juurde teenuse kodulehel, võimalus otsida Euroopa päritoluga tooteid teenuse osana kättesaadavas otsingumootoris, Euroopa päritoluga toodete kasutamine teenuse kampaaniates või Euroopa päritoluga teoste minimaalse osakaalu edendamine kataloogides, näiteks kasutades reklaamiribasid või sarnaseid vahendeid.“**

2. Kui liikmesriigid [...] nõuavad, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad [...]meediateenuse osutajad panustaksid rahaliselt Euroopa päritoluga teoste tootmisesse, sealhulgas infosisusse tehtavate otseinvesteeringute ja riiklikesse fondidesse tehtavate osamaksete kaudu, [...] võivad nad samuti nõuda, et kõnealuseid rahalisi osamakseid teeksid nende territooriumil asuvale vaatajaskonnale suunatud [...] meediateenuse osutajad, kes on asutatud teistes liikmesriikides. Sellisel juhul põhinevad rahalised osamaksed ainult nendes liikmesriikides teenitud tuludel, kuhu teenuseid suunatakse. Liikmesriik, kus teenuseosutaja on asutatud, võtab sellise rahalise osamakse kehtestamisel arvesse mis tahes rahalisi osamakseid, mille on kehtestanud liikmesriigid, kuhu teenuseosutaja oma teenuseid suunab.[20] Mis tahes rahalised osamaksed peavad olema kooskõlas liidu õigusega ja eelkõige riigiabi eeskirjadega.

3. Liikmesriigid annavad komisjonile lõigete 1 ja 2 rakendamisest aru hiljemalt [kuupäev – hiljemalt kolm aastat pärast vastuvõtmist] ja seejärel iga kahe aasta järel.

---

20 ***Põhjendust 24 muudetakse järgmiselt:*** „Kui liikmesriigid kehtestavad **[...] meediateenuse** osutajatele rahalisi osamakseid, **[...] tuleks** selliste osamaksetega piisavalt edendada Euroopa päritoluga teoseid, vältides samal ajal **meedia**teenuse osutajate topeltmaksustamise ohtu. Seda silmas pidades **[...] peaks** liikmesriik, kus **meedia**teenuse osutaja on asutatud, võtma rahalise osamakse kehtestamisel arvesse mis tahes rahalisi osamakseid, mille on kehtestanud liikmesriigid, kuhu teenuseosutaja oma teenuseid suunab."

4. Komisjon annab liikmesriikide esitatud teabe ja sõltumatu uuringu alusel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru lõigete 1 ja 2 […] kohaldamise kohta, võttes arvesse turu ja tehnika arengut ning kultuurilise mitmekesisuse eesmärki.

5. […] Lõike 1 kohaselt ette nähtud kohustust ja lõikes 2 sätestatud nõuet, mis on ette nähtud teistes liikmesriikides asuvale vaatajaskonnale suunatud meediateenuse osutajale, ei kohaldata väikese käibe või väikese vaatajaskonnaga meediateenuse osutajate suhtes. Liikmesriigid võivad kõnealustest kohustustest või nõuetest loobuda ka juhul, kui need oleksid […] audiovisuaalmeediateenuste olemuse või teema tõttu ebaotstarbekad või põhjendamatud[21].

5a. Komisjon […] annab pärast kontaktkomiteega konsulteerimist välja suunised lõikes 1 osutatud Euroopa päritoluga toodete osakaalu arvutamise kohta ning lõikes 5 osutatud väikese vaatajaskonna ja väikese käibe määratlemise kohta.

---

[21] ***Põhjendust 25 muudetakse järgmiselt:*** „Tagamaks, et Euroopa päritoluga teoste edendamisega seotud kohustused ei kahjusta turu arengut, ning et võimaldada uute osaliste turule sisenemist, ei tohiks neid nõudeid kohaldada ettevõtjate suhtes, kellel ei ole märkimisväärset turuosa. See kehtib eelkõige **väikese käibega** ja väikese vaatajaskonnaga ettevõtjate puhul **[…]**. **Väikese vaatajaskonna saab olenevalt teenuse olemusest kindlaks teha näiteks vaatamisaja või müügi põhjal, samal ajal kui väikese käibe kindlakstegemisel tuleks võtta arvesse liikmesriikide audiovisuaalturgude erinevat suurust.** Samuti oleks sobimatu kehtestada selliseid nõudmisi juhul, kui need oleksid tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste olemuse või teema tõttu ebaotstarbekad või põhjendamatud.“

V PEATÜKK

AINUÕIGUSED JA LÜHIUUDISTE EDASTAMINE TELEVISIOONITEENUSE OSUTAMISEL

Artikkel 14

1. Iga liikmesriik võib kooskõlas liidu õigusega võtta meetmeid tagamaks, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad televisiooniteenuse osutajad ei edasta sündmusi, mida kõnealune liikmesriik käsitleb ühiskonnale väga tähtsatena, ainuõiguslikult ega viisil, millega võetakse oluliselt osalt kõnealuse liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida selliseid sündmusi otseülekande või hilisema edastusena tasuta televisioonis. Kui liikmesriik võtab sellised meetmed, koostab ta selliste riiklike või mitteriiklike sündmuste loetelu, mida ta käsitab ühiskonnale väga tähtsana. Liikmesriik teeb seda selgel ja läbipaistval viisil ning aegsasti. Sealjuures määrab asjaomane liikmesriik samuti kindlaks, kas need sündmused peaksid olema kättesaadavad täieliku või osalise otseülekandena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane.

2. Liikmesriigid teatavad lõike 1 kohaselt võetud või võetavatest meetmetest viivitamata komisjonile. Kolme kuu jooksul alates teatamisest kontrollib komisjon selliste meetmete vastavust liidu õigusele ja edastab need teistele liikmesriikidele. Komisjon palub artikli 29 kohaselt asutatud kontaktkomiteel esitada arvamus. Komisjon avaldab võetud meetmed viivitamata *Euroopa Liidu Teatajas* ja vähemalt kord aastas liikmesriikide võetud meetmete koondloendi.

3. Liikmesriigid tagavad asjakohaste vahenditega oma õigusaktide raames, et nende jurisdiktsiooni alla kuuluvad televisiooniteenuse osutajad ei kasuta pärast 18. detsembrit 2007 nende ostetud ainuõigusi nii, et sellega võetakse oluliselt osalt teise liikmesriigi elanikkonnast võimalus jälgida nimetatud teise liikmesriigi poolt kooskõlas lõigetega 1 ja 2 määratletud sündmusi täieliku või osalise otseülekandena või siis täieliku või osalise hilisema edastusena, kui viimane on objektiivsetel põhjustel avalikkuse huvides vajalik või asjakohane, nagu nimetatud teine liikmesriik on lõike 1 kohaselt määranud.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid tagavad, et lühiuudiste puhul ei jäeta liidus asutatud televisiooniteenuse osutajaid ilma juurdepääsust õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel üldsusele suurt huvi pakkuvatele üritustele, mida edastab nende jurisdiktsiooni alla kuuluv televisiooniteenuse osutaja ainuõiguse alusel.

2. Kui juurdepääsu taotleva televisiooniteenuse osutajaga samas liikmesriigis asutatud teine televisiooniteenuse osutaja on omandanud ainuõiguse kõnealuse sündmuse puhuks, tuleb juurdepääsu taotleda sellelt televisiooniteenuse osutajalt.

3. Liikmesriigid tagavad sellise juurdepääsu, võimaldades televisiooniteenuse osutajatel vabalt valida edastava televisiooniteenuse osutaja signaalist lühilõike, viidates juhul, kui see on praktilistel kaalutlustel võimalik, vähemalt nende allikale.

4. Alternatiivina lõikele 3 võib liikmesriik luua võrdväärse süsteemi, millega saadakse õiglastel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel alustel juurdepääs teiste vahendite abil.

5. Selliseid lühilõike kasutatakse üksnes üldistes uudistesaadetes ning neid võib kasutada tellitavates audiovisuaalmeedia teenustes ainult siis, kui sama meediateenuse osutaja pakub sama saadet hiljem.

6. Ilma et see piiraks lõigete 1–5 kohaldamist, tagavad liikmesriigid kooskõlas nende õigussüsteemi ja tavadega, et määratakse kindlaks selliste lühilõikude kasutamist käsitlevad tingimused ja kord, eelkõige igasugune hüvitamiskord, lühilõikude maksimumpikkus ja nende edastamisele seatud ajapiirangud. Kui nähakse ette hüvitis, ei ületa see juurdepääsu tagamisega otseselt seotud lisakulusid.

VI PEATÜKK

TELEPROGRAMMIDE LEVITAMISE JA TOOTMISE EDENDAMINE

Artikkel 16

1. Võimaluse korral tagavad liikmesriigid asjakohaste vahenditega, et televisiooniteenuse osutajad reserveerivad Euroopa päritoluga teostele suurema osa oma saateajast, välja arvatud uudiste, spordisündmuste, ajaviitemängude, reklaami, teleteksti ning otsepakkumiste edastamiseks määratud aeg. Selline osakaal tuleks saavutada järk-järgult, täites asjakohaseid nõudeid ja pidades silmas televisiooniteenuse osutaja kohustust pakkuda oma vaatajaskonnale nii teabe-, haridus-, kultuuri- kui ka meelelahutussaateid.

2. Kui lõikes 1 sätestatud osakaalu ei ole võimalik saavutada, ei tohi see olla väiksem kui 1988. aasta keskmine asjaomases liikmesriigis.

   Kreeka ja Portugali puhul asendatakse 1988. aasta 1990. aastaga.

3. Alates 3. oktoobrist 1991 esitavad liikmesriigid komisjonile iga kahe aasta tagant aruande käesoleva artikli ja artikli 17 kohaldamise kohta.

See aruanne sisaldab eelkõige statistilist ülevaadet käesolevas artiklis ja artiklis 17 nimetatud osakaalude saavutamise kohta igas teleprogrammis, mis kuulub asjaomase liikmesriigi jurisdiktsiooni alla, ning kõnealuse osakaalu mittesaavutamise korral iga üksikjuhu põhjused ja osakaalu saavutamiseks võetud või kavandatavad meetmed.

Komisjon teatab nendest aruannetest, millele ta lisab vajaduse korral arvamuse, teistele liikmesriikidele ja Euroopa Parlamendile. Komisjon tagab, et käesolevat artiklit ja artiklit 17 kohaldatakse kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega. Komisjon võib oma arvamuses eelkõige arvesse võtta saavutatud edu võrreldes eelnenud aastatega, uute telesaadete osakaalu programmist, uutele televisiooniteenuse osutajatele eriomaseid asjaolusid ja väikese audiovisuaalse tootmisvõimsuse või kitsa keelealaga riikide eriolukorda.

Artikkel 17

Võimaluse korral tagavad liikmesriigid asjakohaste vahenditega, et televisiooniteenuse osutajad reserveerivad televisiooniteenuse osutajatest sõltumatute tootjate loodud Euroopa päritoluga teostele vähemalt 10 % oma saateajast, välja arvatud uudiste, spordisündmuste, ajaviitemängude, reklaami, teleteksti ning otsepakkumiste edastamiseks määratud aeg, või liikmesriigi äranägemisel vähemalt 10 % oma programmide eelarvest. Selline osakaal tuleks saavutada järk-järgult, täites asjakohaseid nõudeid ja pidades silmas televisiooniteenuse osutaja kohustust pakkuda oma vaatajaskonnale nii teabe-, haridus-, kultuuri- kui ka meelelahutussaateid. See tuleb saavutada piisava osakaalu reserveerimisega uutele teostele, s.o teostele, mis edastatakse viie aasta jooksul alates nende valmistamisest.

Artikkel 18

Käesolevat peatükki ei kohaldata telesaadete suhtes, mis on mõeldud kohalikule vaatajaskonnale ja mis ei kuulu siseriiklikku televõrku.

VII PEATÜKK

TELEREKLAAM JA OTSEPAKKUMINE

Artikkel 19

1. Telereklaam ja otsepakkumised on hõlpsasti äratuntavad ja eristatavad toimetatavast sisust. Ilma et see piiraks uute reklaamitehnikate kasutamist, hoitakse telereklaam ja otsepakkumised saate muudest osadest lahus optiliste ja/või akustiliste ja/või ruumiliste vahendite abil.

2. Eraldiseisvad reklaami- ja otsepakkumise lõigud (v.a spordisündmuste ülekannetes) on erand.

Artikkel 20

1. Liikmesriigid tagavad reklaami ja otsepakkumise edastamise korral saadete ajal, et ei kahjustata saadete terviklikkust, võttes arvesse asjaomase saate loomulikke pause, kestust ja laadi, ega õiguste valdajate õigusi.

2. Telefilmide (välja arvatud telesarjad, seriaalid ja dokumentaalfilmid), kinematograafiateoste ja uudistesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase <u>[…]</u> 30-minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks. Lastesaadete edastamise korral võib teha ühe katkestuse iga vähemalt programmikohase 30-minutilise ajavahemiku kohta telereklaamide ja/või otsepakkumiste näitamiseks tingimusel, et saate kestus on pikem kui 30 minutit. Usutalituste ülekannete vahele ei või paigutada telereklaami ega otsepakkumisi.

Artikkel 21

Ravimite, mille turustamiseks on vaja müügiluba direktiivi 2001/83/EÜ tähenduses, ja raviteenuste otsepakkumine on keelatud.

Artikkel 22

1a. Alkohoolsete jookide telereklaam ja otsepakkumised peavad vastama järgmistele nõuetele:

a) see ei **[…] ole** suunatud otseselt alaealistele ega mingil juhul kujutada alaealisi kõnealuseid jooke tarbimas;

b) selles ei seostata alkoholi tarbimist kehalise suutlikkuse suurenemise ega liiklusvahendi juhtimisega;

c) see ei loo kujutlust, et alkoholi tarbimine soodustab sotsiaalset või seksuaalset edukust;

d) selles ei väideta, et alkoholil on raviomadusi või et see ergutab või rahustab või aitab lahendada isiklikke probleeme;

e) see ei tohi soodustada alkoholi liigtarbimist ega esitada karskust või mõõdukust negatiivse omadusena;

f) selles ei rõhutata, et suur alkoholisisaldus on jookide positiivne omadus.

[1b. Audiovisuaalsed äriteated alkohoolsete jookide kohta tellitavates audiovisuaalmeedia teenustes, välja arvatud sponsorlus ja tootepaigutus, peavad olema kooskõlas lõikes 1a sätestatud kriteeriumitega.

Artikkel 23

1. Telereklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude osakaal ajavahemikus [...] 6.00–18.00 ei tohi ületada 20 % sellest ajavahemikust. Telereklaamilõikude ja otsepakkumiste lõikude osakaal ajavahemikus 18.00–00.00 ei tohi ületada 20 % sellest ajavahemikust[22].

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

a) teadaannete suhtes, mida televisiooniteenuse osutaja edastab seoses oma saadetega, ning otseselt nendest saadetest tulenevate lisatoodete suhtes või samasse meediakontserni kuuluvate teiste üksuste saadete kohta esitatud teadaannete suhtes;

b) sponsorlusteadete suhtes;

c) tootepaigutuste suhtes;

ca) toimetatava sisu ning telereklaami või otsepakkumiste lõikude vaheliste ja üksikute reklaamide vaheliste neutraalsete kaadrite suhtes[23].

---

22 ***Põhjendust 19 muudetakse järgmiselt:*** **„[...]** On oluline, et televisiooniteenuse osutajatel oleks rohkem paindlikkust ja nad saaksid otsustada, millal näidata reklaame reklaamijate nõudluse ja vaatajate voo maksimeerimiseks. **Seega tuleks ajavahemiku 6.00–18.00 puhul arvutada reklaamile ette nähtud 20 % piirnorm selle ajavahemiku alusel. Samamoodi tuleks ajavahemiku 18.00–00.00 puhul arvutada reklaamile ette nähtud 20 % piirnorm selle ajavahemiku alusel.“ [...]**

23 ***Lisatakse uus põhjendus:*** **„Neutraalsed kaadrid eraldavad toimetatavat sisu telereklaamist või otsepakkumiste lõikudest ning samuti eraldavad need üksikuid reklaame. See võimaldab vaatajal selgelt aru saada, millal üht liiki audiovisuaalne sisu lõppeb ja teine algab. On vaja täpsustada, et neutraalsed kaadrid ei kuulu telereklaamile ette nähtud kvantitatiivse piirnormi hulka. Sellega tagatakse, et neutraalsetele kaadritele kulutatud aeg ei mõjuta aega, mida kasutatakse reklaamiks, ning et sellel ei ole negatiivset mõju reklaamist saadud tulule.“**

Artikkel 24

Otsepakkumise saated peavad olema sellistena selgesti eristatavad heli ja kujutise abil ning nende katkestusteta kestus on vähemalt 15 minutit.

Artikkel 25

Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult reklaamile ja otsepakkumisele, samuti telekanalite suhtes, mis on pühendatud eranditult enesereklaamile.

IV peatükki ja samuti artiklit 20 ning artiklit 23 ei kohaldata kõnealuste kanalite suhtes.

Artikkel 26

Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, võivad liikmesriigid liidu õigust asjakohaselt arvesse võttes üksnes oma riigi territooriumile mõeldud teleülekannete suhtes, mida avalikkus ei saa üheski teises liikmesriigis otseselt ega kaudselt vastu võtta, kehtestada muid kui artikli 20 lõikes 2 ning artiklis 23 sätestatud eeskirju.

Artikkel 27

[Välja jäetud]

IX PEATÜKK

ÕIGUS ESITADA VASTULAUSE TELEVISIOONITEENUSE OSUTAMISES

Artikkel 28

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide muude tsiviil-, haldus- ja kriminaalõiguslike sätete kohaldamist, peab vastulause esitamise õigus või võrdväärne õiguskaitsevahend olema koda- või riikkondsusest olenemata igal füüsilisel ja juriidilisel isikul, kelle õigustatud huve on eelkõige maine või hea nime osas kahjustatud telesaates esitatud ebaõigete väidetega. Liikmesriigid tagavad, et vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite tegelikku kasutamist ei takista põhjendamatute tingimuste kehtestamine. Vastulause edastatakse mõistliku aja jooksul pärast põhjendatud nõude esitamist nõude aluseks olevale saatele vastaval ajal ja viisil.

2. Vastulause esitamise õigust või võrdväärseid õiguskaitsevahendeid kohaldatakse kõikide liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate televisiooniteenuse osutajate suhtes.

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, mis on vajalikud vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kehtestamiseks, ja määravad kindlaks nende kasutamise korra. Eelkõige tagavad nad, et kõnealuse õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamiseks on piisavalt aega ja et nende kasutamise kord võimaldab teistes liikmesriikides elavatel või asuvatel füüsilistel ja juriidilistel isikutel neid nõuetekohaselt kasutada.

4. Taotluse vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamiseks võib tagasi lükata, kui selline vastulause ei ole lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaselt õigustatud, kui sellega kaasneks karistatav tegu, kui sellega võetaks televisiooniteenuse osutaja tsiviilvastutusele või kui see on heade tavadega vastuolus.

5. Nähakse ette menetlusnormid, mille alusel saab vastulause esitamise õiguse või võrdväärsete õiguskaitsevahendite kasutamist käsitlevaid vaidlusi kohtulikult läbi vaadata.

IXa PEATÜKK

VIDEOJAGAMISPLATVORMI TEENUSTE SUHTES KOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 28a

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/31/EÜ artiklite 14 ja 15 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et videojagamisplatvormi teenuse osutajad võtavad asjakohased meetmed, et:

a) kaitsta alaealisi <u>saadete, […] kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriteadete</u> eest, mis võivad kahjustada nende füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut;

b) kaitsta <u>üldsust saadete, […] kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriteadete</u> eest, mis sisaldavad vägivallale või vihkamisele õhutamist, mis on suunatud soo, <u>[…] rassilise või etnilise päritolu, kodakondsuse,</u> usutunnistuse või <u>veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse</u> alusel määratletud konkreetse isikute rühma või kõnealuse rühma liikme vastu;

ba) kaitsta üldsust saadete, kasutaja loodud videote ja audiovisuaalsete äriteadete eest, mis sisaldavad avalikku üleskutset panna toime terroriakt, nagu on sätestatud direktiivi 2017/XXX/EL (terrorismivastase võitluse kohta) artiklis 5.

1a. Liikmesriigid tagavad, et videojagamisplatvormi teenuse osutajad järgivad artikli 9 lõikes 1 kehtestatud nõudeid selliste audiovisuaalsete äriteadete puhul, mida need videojagamisplatvormi teenuse osutajad turustavad, müüvad ja korraldavad. Võttes arvesse, et videojagamisplatvormi teenuse osutajatel on piiratud kontroll selliste audiovisuaalsete äriteadete üle, mida need videojagamisplatvormi teenuse osutajad ei turusta, müü ega korralda, tagavad liikmesriigid, et videojagamisplatvormi teenuse osutajad võtavad asjakohased meetmed artikli 9 lõikes 1 kehtestatud nõuete järgimiseks.

2. […] Nõuetekohased meetmed lõigete 1 ja 1a järgimise eesmärgil määratakse kindlaks, võttes arvesse kõnealuse infosisu olemust, selle põhjustatavat võimalikku kahju, kaitstavate inimeste kategooria omadusi ning asjakohaseid õigusi ja õigustatud huve, sealhulgas videojagamisplatvormi teenuse osutajate ning infosisu loonud ja/või üleslaadinud kasutajate õigusi ja õigustatud huve ning avalikku huvi.

[…] Sellised meetmed […] hõlmavad vajaduse korral järgmist:

(a) videojagamisplatvormi teenuste tingimustes kooskõlas artikliga 6 selliste nõuete rakendamine, mille kohaselt ei tohi õhutada vägivallale või vihkamisele, nagu on osutatud lõike 1 punktis b, ning ei tohi esitada avalikku üleskutset panna toime terroriakte, nagu on osutatud lõike 1 punktis ba, ning samuti kooskõlas artikli 12 lõikega 1 sellise nõude rakendamine, mille kohaselt ei tohi esitada sisu, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut;

aa) audiovisuaalsete äriteadete suhtes, mida videojagamisplatvormi teenuse osutajad ei turusta, müü ega korralda, artikli 9 lõikes 1 ette nähtud nõuete rakendamine videojagamisplatvormi teenuse tingimustes;

b) selliste mehhanismide loomine ja käitamine, mis võimaldavad videojagamisplatvormi kasutajatel teatada asjaomasele videojagamisplatvormi teenuse osutajale tema platvormil talletatud või reaalajas voogedastatud lõikes 1 osutatud infosisust või see tema jaoks märkida;

c) videojagamisplatvormi kasutajate vanuse kontrollimise süsteemide loomine ja käitamine seoses alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut kahjustada võiva infosisuga;

d) selliste süsteemide loomine ja käitamine, mis võimaldavad videojagamisplatvormide kasutajatel hinnata lõikes 1 osutatud infosisu;

e) vanemakontrolli süsteemide tagamine seoses infosisuga, mis võib kahjustada alaealiste füüsilist, vaimset või kõlbelist arengut;

f) selliste süsteemide loomine ja käitamine, mille kaudu videojagamisplatvormide teenuse osutajad selgitavad videojagamisplatvormide kasutajatele, milline mõju on punktis b osutatud teatamisel ja märkimisel;

fa) tõhusate meediakirjaoskust arendavate meetmete ja vahendite kehtestamine ning kasutajate teadlikkuse tõstmine nendest meetmetest.

3. […] Lõikes 2 osutatud meetmete rakendamisel julgustatakse liikmesriike kasutama artikli 4a lõikes 1 sätestatud kaasreguleerimist.

4. Liikmesriigid võtavad kasutusele vajalikud mehhanismid, et hinnata videojagamisplatvormi teenuse osutajate poolt võetud, lõikes 2 […] osutatud meetmete asjakohasust. Liikmesriigid annavad […] nende meetmete hindamise ülesande […] riigi reguleerivatele asutustele […].

5. Liikmesriigid […] võivad kehtestada videojagamisplatvormi teenuse osutajatele lõikes 2 […] osutatud meetmetest üksikasjalikumaid või rangemaid meetmeid. […] Selliste meetmete võtmisel järgivad liikmesriigid kohaldatavas liidu õiguses sätestatud […] nõudeid, näiteks asjakohasel juhul direktiivi 2000/31/EÜ artiklites 14 ja 15 või direktiivi 2011/92/EL artiklis 25 sätestatud nõudeid.

6. Liikmesriigid tagavad, et lõigete 1 ja 2 kohaldamisega seotud kasutajate ja videojagamisplatvormi teenuse osutajate vaheliste vaidluste lahendamiseks on olemas kaebuste esitamise ja õiguskaitse mehhanismid.

6a. Lisaks lõikes 2 osutatud meetmetele julgustavad liikmesriigid kasutama meediakirjaoskust arendavaid poliitikameetmeid ja kavasid.

7. Komisjon […] julgustab videojagamisplatvormi teenuse osutajaid vahetama parimaid tavasid lõikes 3 osutatud kaasreguleerimise […] tegevusjuhendite kohta.

8. Liikmesriigid ja komisjon võivad […] soodustada enesereguleerimist artikli 4a lõikes 2 osutatud liidu tegevusjuhendite abil.

Artikkel 28b

1. […] Liikmesriigid tagavad, et videojagamisplatvormi teenuse osutajat käsitatakse nende territooriumil asutatuna ning ta kuulub nende jurisdiktsiooni alla käesoleva direktiivi kohaldamisel, kui videojagamisplatvormi teenuse osutaja:

a) emaettevõtja või tütarettevõtja on asutatud selle liikmesriigi territooriumil; või

b) kuulub sellisesse kontserni, mille teine üksus on asutatud selle liikmesriigi territooriumil.

Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:[24]

a) „emaettevõtja“ – emaettevõtja nagu see on määratletud direktiivi 2013/34/EÜ artikli 2 punktis 9;

b) „tütarettevõtja“ – tütarettevõtja nagu see on määratletud direktiivi 2013/34/EÜ artikli 2 punktis 10;

c) „kontsern“– emaettevõtja, kõik selle tütarettevõtjad ja kõik muud kontserni kuuluvad ettevõtjad.

1a. Kui emaettevõtja, tütarettevõtja või kontserni […] muu ettevõtja on igaüks asutatud eri liikmesriigis, siis käsitatakse […] lõike 1 kohaldamise eesmärgil videojagamisplatvormi teenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus on asutatud tema emaettevõtja, või kui tema emaettevõtja ei ole liikmesriigis asutatud, siis kus on asutatud tema tütarettevõtja, või kui tema tütarettevõtja ei ole liikmesriigis asutatud, siis kus on asutatud kontserni muu […] ettevõtja.

[1b. Kui on mitu tütarettevõtjat, millest igaüks on asutatud eri liikmesriigis, siis käsitatakse […] lõike 1a kohaldamise eesmärgil videojagamisplatvormi teenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus üks tütarettevõtjatest alustas kõigepealt oma tegevust, tingimusel et tal on selle liikmesriigi majandusega püsiv ja tegelik side. Kui on mitu muud ettevõtjat, mis kuuluvad kontserni ja millest igaüks on asutatud eri liikmesriigis, siis käsitatakse videojagamisplatvormi teenuse osutajat selles liikmesriigis asutatuna, kus üks […] nendest ettevõtjatest alustas kõigepealt oma tegevust, tingimusel et tal on selle liikmesriigi majandusega püsiv ja tegelik side.

[24] Mõisted viiakse hiljem üle artiklisse 1.

2. Liikmesriigid […] koostavad ja ajakohastavad oma territooriumil asutatud videojagamisplatvormi teenuse osutajate loetelu ning märgivad, millistele lõikes 1 […] kehtestatud kriteeriumitele […] nende jurisdiktsioon tugineb. […] Liikmesriigid edastavad komisjonile nimetatud loetelu, sealhulgas kõik ajakohastatud andmed. Kui loetelude vahel esineb vasturääkivusi, võtab komisjon lahenduse leidmiseks asjaomaste liikmesriikidega ühendust. Komisjon tagab, et riigi […] reguleerivatel asutustel on juurdepääs kõnealusele […] loetelule. Komisjon teeb selle teabe niipalju kui võimalik üldsusele kättesaadavaks.

X PEATÜKK

KONTAKTKOMITEE

Artikkel 29

1. Komisjoni egiidi all on asutatud kontaktkomitee. Komiteesse kuuluvad liikmesriikide pädevate asutuste esindajad. Komitee eesistuja on komisjoni esindaja ja see tuleb kokku kas eesistuja algatusel või liikmesriigi delegatsiooni taotlusel.

2. Kontaktkomitee ülesanded on järgmised:

   a) hõlbustada käesoleva direktiivi tegelikku rakendamist korrapäraste nõupidamiste kaudu, käsitledes direktiivi, eelkõige selle artikli 2 kohaldamisest tulenevaid praktilisi probleeme ja muid küsimusi, mille arutamist peetakse kasulikuks;

   b) esitada omal algatusel või komisjoni taotluse korral arvamusi käesoleva direktiivi kohaldamise kohta liikmesriikides;

   c) toimida arutelukohana, kus arutatakse seda, milliseid küsimusi tuleks käsitleda artikli 16 lõike 3 kohaselt liikmesriikide esitatavates aruannetes ja nende aruannete metoodikat;

d) arutada nende korrapäraste nõupidamiste tulemusi, mida komisjon peab televisiooniteenuse osutajate, tootjate, tarbijate, valmistajate, teenusepakkujate ning ametiühingute ja loometöö tegijate esindajatega;

e) hõlbustada liikmesriikide ja komisjoni vahelist teabevahetust audiovisuaalmeedia teenuseid käsitlevate reguleerivate meetmete hetkeolukorra ja arengu üle, võttes arvesse liidu audiovisuaalpoliitikat ja asjakohaseid tehnilisi arenguid;

f) uurida kõiki kõnealuse sektori arengusuundi, mille arutamine tundub kasulikuna.

XI PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDE REGULEERIVAD ASUTUSED <u>VÕI</u> <u>ORGANID</u>

Artikkel 30

1. Iga liikmesriik nimetab ühe või mitu <u>[…]</u> riigi reguleerivat asutust või organit. Liikmesriigid tagavad, et kõnealused asutused või organid on valitsusest juriidiliselt <u>[…]</u> eraldiseisvad ja funktsionaalselt sõltumatud mis tahes teisest avalik-õiguslikust või eraasutusest. See ei piira võimalust, et liikmesriigid asutavad reguleerivaid asutusi, kes teostavad järelevalvet eri sektorite üle[25].

---

[25] ***Põhjendust 33 muudetakse järgmiselt:*** **<u>„Liikmesriigid peaksid tagama, et nende riigi reguleerivad asutused on valitsusest juriidiliselt eraldiseisvad. See ei tohiks aga takistada liikmesriikidel teostada siseriikliku riigiõiguse kohast järelevalvet.</u>** Liikmesriigi reguleerivaid asutusi **<u>või organeid</u>** **<u>tuleks</u>** käsitada **<u>[…]</u>** nõutava **<u>[…]</u>**sõltumatuse taseme **<u>saavutanuna</u>** **<u>[…]</u>** siis, **<u>kui need reguleerivad asutused või organid, sealhulgas need, mis on asutatud avaliku sektori asutuste või organitena, on funktsionaalselt ja tegelikult sõltumatud oma vastavast valitsusest ja mis tahes muust avalik-õiguslikust või eraasutusest.</u>****<u>[…] Seda peetakse oluliseks</u>**, et tagada **<u>[…] riigi reguleerivate asutuste või organite tehtud</u>** otsuste erapooletus. **<u>S</u>**õltumatuse nõue ei tohiks piirata liikmesriikide võimalust asutada reguleerivaid asutusi, kes teostavad järelevalvet eri sektorite üle, nagu näiteks audiovisuaalsektor ja telekommunikatsioonisektor. Riigi reguleerivatel asutustel peaks olema täitmise tagamise volitused ning oma ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid, st personal, oskusteave ja rahalised vahendid. Käesoleva direktiivi kohaselt asutatud riigi reguleerivate asutuste tegevusega tuleks tagada meediapluralismi, kultuurilise mitmekesisuse, tarbijate kaitse, siseturu ja ausa konkurentsi edendamise eesmärkide austamine.“

2. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivad asutused <u>või organid</u> kasutavad oma volitusi erapooletult ja läbipaistvalt ning kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega <u>[…]</u>. Riigi reguleerivad asutused <u>või organid</u> ei küsi seoses neile liidu õigust rakendavate riiklike õigusaktidega määratud ülesannete täitmisega juhiseid teiselt asutuselt ega allu teise asutuse juhistele. See ei välista siseriikliku riigiõiguse kohast järelevalvet.

3. <u>[…]</u> Reguleerivate asutuste <u>või organite</u> pädevused ja volitused ning nende vastutuse tagamise meetodid määratletakse üheselt mõistetavalt riigi õiguses.

4. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivatel asutustel <u>või organitel</u> on oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks piisavad <u>rahalised vahendid ja personal</u> ning täitmise tagamise volitused. <u>Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivatel asutustel või organitel on eraldiseisvad aastaeelarved, mis avalikustatakse.</u>

5. Riigi reguleeriva asutuse <u>või organi</u> juhataja või riigi reguleerivas asutuses <u>või organis</u> seda ülesannet täitvad kollegiaalse kogu liikmeid võib ametist vabastada ainult juhul, kui nad ei täida enam neile oma ülesannete täitmiseks kehtestatud tingimusi, mis on eelnevalt kehtestatud <u>[…] riigi tasandil.</u> Ametist vabastamise otsus avalikustatakse <u>[…]</u>.

6. *[Välja jäetud]*[26]

7. Liikmesriigid tagavad, et riigi tasandil on olemas toimivad <u>edasikaebamise</u> mehhanismid <u>[…]</u>. Edasikaebusi käsitlev asutus<u>, mis võib olla kohus,</u> on edasikaebuses osalevatest pooltest sõltumatu. <u>[…]</u>

Kuni edasikaebuse lahendamiseni kehtib riigi reguleeriva asutuse <u>või organi</u> otsus, kui vastavalt riigi õigusele ei kohaldata ajutisi meetmeid.

[26] Teksti mitu elementi viidi üle lõikesse 4.

Artikkel 30-a (uus)

Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivad asutused või organid võtavad asjakohaseid meetmeid, et anda üksteisele ja komisjonile käesoleva direktiivi sätete, eelkõige artiklite 2, 3 ja 4 kohaldamiseks vajalikku teavet.

Liikmesriigid tagavad, et kui nende reguleerivad asutused või organid saavad nende jurisdiktsiooni alla kuuluvalt meediateenuse osutajalt teabe, et ta soovib osutada teenust, mis on tervikuna või peamiselt suunatud teise liikmesriigi vaatajaskonnale, siis teavitab jurisdiktsiooni omava liikmesriigi reguleeriv asutus või organ vastuvõtjaliikmesriigi reguleerivat asutust või organit.

Artikkel 30a[27]

1. Käesolevaga asutatakse Euroopa audiovisuaalmeedia teenuseid reguleerivate asutuste töörühm (ERGA).

---

[27] ***Põhjendusi 36 ja 37 muudetakse järgmiselt:***

„(36) ERGA on andnud positiivse panuse reguleerimistavade järjepidevuse edendamisse ning andnud komisjonile kõrgetasemelist nõu rakenduslikes küsimustes. Seetõttu tuleb töörühma ametlikult tunnustada ja tema osatähtsust käesoleva direktiiviga tugevdada. Seetõttu tuleks töörühm käesoleva direktiivi alusel **[…]** asutada.

(37) Komisjon peaks saama ERGAga vabalt konsulteerida mis tahes küsimuses, mis on seotud audiovisuaalmeedia teenuste ja videojagamisplatvormidega. ERGA peaks abistama komisjoni, pakkudes talle **[…] tehnilisi** teadmisi ja andes nõu ning toetades parimate tavade vahetamist**, sealhulgas eneseregulеerimise ja kaasreguleerimise tegevusjuhendite kohta**. Eelkõige peaks komisjon ERGAga konsulteerima direktiivi 2010/13/EL kohaldamisel eesmärgiga hõlbustada kõnealuse direktiivi ühtset rakendamist **[…]**. ERGA peaks komisjoni taotlusel esitama **mittesiduvaid** arvamusi **[…]** jurisdiktsiooni kohta, **selliste meetmete vastavuse kohta liidu õigusele, millega tehakse erand vastuvõtmise vabaduse põhimõttest, ning jurisdiktsioonist kõrvalehoidmist käsitlevate meetmete kohta. ERGA peaks samuti suutma anda tehnilist nõu igas audiovisuaalmeediateenuse raamistikuga seotud regulatiivses küsimuses, sealhulgas […]** alaealiste kaitse ja vihakõne valdkonnas ning suure rasva-, soola-/naatriumi- ja suhkrusisaldusega toite reklaamivate audiovisuaalsete äriteadete **sisu kohta**.“

2. Töörühm koosneb riigi [...] reguleerivate asutuste või organite esindajatest audiovisuaalmeedia teenuste valdkonnas. ERGA koosolekutel osaleb komisjoni esindaja.

3. ERGA ülesanded on järgmised:

a) pakkuda komisjonile tehnilisi eksperditeadmisi [...], et tagada [...] audiovisuaalmeedia teenuste regulatiivse raamistiku järjepidev rakendamine;

b) *[Välja jäetud]*

c) [...] vahetada kogemusi ja häid tavasid [...] audiovisuaalmeedia teenuste regulatiivse raamistiku kohaldamise kohta;

d) teha koostööd ja tagada oma liikmetele teave, mis on vajalik käesoleva direktiivi ja eelkõige selle artiklite 3 ja 4 kohaldamiseks;

e) esitada komisjoni taotluse korral küsimuste tehniliste ja faktiliste asjaolude kohta arvamusi artikli 2 lõike 5b, artikli 3 lõike 4 ja artikli 4 lõike 4 punkti c kohaselt.

4. [...] ERGA võtab vastu oma töökorra.

XII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Käesoleva direktiiviga kooskõlastamata valdkondades ei mõjuta direktiiv liikmesriikide õigusi ega kohustusi, mis tulenevad kehtivatest telekommunikatsiooni ja televisiooniteenust käsitlevatest konventsioonidest.

Artikkel 32

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 33

Komisjon jälgib käesoleva direktiivi <u>[…]</u> kohaldamist liikmesriikides.

Komisjon esitab hiljemalt [kuupäev – hiljemalt neli aastat pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist] ja seejärel iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

Komisjon esitab hiljemalt [kuupäev – hiljemalt <u>[…] kaheksa</u> aastat pärast käesoleva direktiivi vastuvõtmist] Euroopa Parlamendile ja nõukogule järelhindamise, millega on vajaduse korral kaasas ettepanekud direktiivi läbivaatamiseks, et mõõta direktiivi mõju ja lisandväärtust.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [*kuupäev – hiljemalt kahe aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist*]. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja